

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 16. listopadu 2011 projednal odvolání, která podali obžalovaná Mgr. Anna Benešová, roz. HXXXX, nar. XXXXX, bytem XXXXX, přechodně XXXX, JUDr. Marek BXXXXX, osoba k podání odvolání oprávněná dle § 247 odst.2 tr.řádu a státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 10 v neprospěch obžalované, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 24. května 2011, č.j. 29 T 23/2010-5710 a v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Stuchlíka a soudců JUDr. Bohuslava Horkého a JUDr. Luboše Vlasáka rozhodl t a k t o:

Podle § 258 odst.1 písm.b)d)e) odst. 2 tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o vině trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009 v bodu V.1/2 napadeného rozsudku a ve výroku o trestu

a podle § 259 odst.3) tr.řádu se znovu rozhoduje tak ,že

obžalovaná Mgr. Anna B e n e š o v á ,

roz. HXXXXXX, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, přechodně bytem XXXXX

j e v i n n a , ž e

jako ředitelka a kvestorka Metropolitní univerzity Praha, o. p. s., se sídlem Praha 10, Dubečská 900/10

v době od roku 2001 do června 2009 umožnila vysokoškolské studium osobám, které nehradily na základě jejího rozhodnutí stanovené školné, kdy takto na Metropolitní univerzitě Praha bez uhrazení školného studovali:

- Jakub AXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč
- Pavla BXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 240.000,- Kč
- Pavel BXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč
- Ludvík CXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 144.000,- Kč
- Tomáš DXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 144.000,- Kč
- Jan DXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 144.000,- Kč
- Radka DXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč
- Michal FXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Karel FXXXXXt, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 144.000,- Kč
- Pavel FXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Petra XXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 240.000,- Kč
- Zbyněk HXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 96 000,- Kč
- Karel HXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 240.000,- Kč
- Alena HXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč
- Jitka HXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč
- Petr HXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 240.000,- Kč
- Pavel ChXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 158.000,- Kč
- Dagmar JXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 144.000,- Kč
- Tereza JXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč
- Jarmila JXXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Hana JXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 240.000,- Kč
- Lenka KXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 55.000,- Kč
- Monika KXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 62.000,- Kč
- Jiří KXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Karel KXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Veronika KXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 192.000,- Kč
- Taťána KXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Helena KXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 110.000,- Kč
- Jaroslav KXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 192.000,- Kč
- Marie KXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 192.000,- Kč
- Michala LXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 240.000,- Kč
- Alena LXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Petr NXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 240.000,- Kč
- Zuzana NXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Barbara NXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Jan NXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Michal NXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 213.000,- Kč
- Barbora PXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč

- Dagmar PXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Dita PXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Petra PXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Pavel RXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 144.000,- Kč
- Eva SXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč
- Barbora SXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Michal SXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Petr SXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Hana SXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 240.000,- Kč
- Eva ŠXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 96.000,- Kč
- Zuzana TXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 192.000,- Kč
- Markéta TXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Roman TXXXXX, nar. XXXXX, jemuž bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč
- Kateřina UXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 144.000,- Kč
- Anna ZXXXXX, nar. XXXXX, již bylo prominuto školné v celkové výši 48.000,- Kč

a to přesto, že podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. b) zákona č. 248/1995 Sb., o obecně prospěšných společnostech poskytuje obecně prospěšná společnost veřejnosti obecně prospěšné služby za předem stanovených a pro všechny uživatele stejných podmínek a povinnost platit stanovené školné vyplývala ze Statutu a Studijního a zkušebního řádu Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. a byla jednou ze základních podmínek studia,

a celkově tak v důsledku prominutí školného uvedeným studentům zkrátila příjem Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. o 6.166.000,- Kč,

t e d y : porušila podle zákona jí uloženou povinnost spravovat cizí majetek a způsobila takovým činem škodu velkého rozsahu,

čímž spáchala

restriční čin porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009,

a odsuzuje se

za tento restriční čin a

restriční čin podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009, jímž byla uznána vinnou pod bodem I. napadeného rozsudku

restriční čin podplácení podle § 161 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009, jímž byla uznána vinnou pod bodem II. napadeného rozsudku

treštný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009, jímž byla uznána vinnou pod bodem III. napadeného rozsudku

treštný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009, jímž byla uznána vinnou pod bodem IV. napadeného rozsudku

podle § 255 odst. 3 tr. zákona za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let.

Podle § 58 odst. 1 a § 59 odst. 1 tr. zákona se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu čtyř let.

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 tr. zákona ukládá se trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech, funkce ředitelky, kvestorky či prokuristky právnických osob na dobu 5 (pěti) let.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona se ukládá trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty, a to částky 150.000,- Kč uložené v úschově Obvodního soudu pro Prahu 10 pod zn. KÚ 109/2010.

Naproti tomu se podle § 226 písm.b/ tr.řádu zprošřtuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že jako ředitelka a kvestorka Metropolitní univerzity Praha, o. p. s., se sídlem Praha 10, Dubečská 900/10

od prosince 2006 do prosince 2008 vyplácela v rozporu se zákonem o obecně prospěšných společnostech, zákonem o cestovních náhradách a se zákoníkem práce členům správní a dozorčí rady JUDr. Petru Haluzovi, PhDr. Olze Sozanské, PhDr. Petru Šmolkovi, JUDr. Pavlu Novákovi, JUDr. Zdeně Čížkové a Ing. Zdeňku Stankovi z prostředků Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. finanční částky označené jako „cestovné“, ačkoli věděla, že se nejednalo o důvodné náhrady jejich výdajů, a takto ke škodě Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. vyplatila celkových 1,620.000,- Kč

tedy měla porušit podle zákona jí uloženou povinnost spravovat cizí majetek a způsobit takovým činem škodu velkého rozsahu

v němž byl spatřován jeden ze skutků pokračujícího treštného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. 12. 2009,

neboť skutek není treštným činem.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn (ve zprošřtujícím výroku).

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 byla obžalovaná Mgr. Anna Benešová uznána vinnou skutkem kvalifikovaným jako trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. účinného do 31. prosince 2009, neboť v blíže nezjištěné době, odpoledne dne 15. 1. 2008, v budově Krajského úřadu v Hradci Králové, Pivovarské náměstí 1245, v souvislosti s jednáním s Mgr. Hanou Moravcovou, ředitelkou a prokuristkou Správy nemovitostí Královéhradeckého kraje a. s. a dříve vedoucí majetkoprávního odboru Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, o pronájmu vhodného objektu pro pobočku Metropolitní univerzity Praha v Hradci Králové za výhodnějších podmínek, záměrně zanechala v kanceláři pro Mgr. Moravcovou v papírové tašce spolu s dárkem, spočívajícím v květině a voňavce, obálku s prospekty školy s menší obálkou obsahující 50.000,- Kč, a to za tím účelem, aby Mgr. Hana Moravcová z titulu svého postavení jednala ve prospěch tohoto zájmu Metropolitní univerzity Praha a případně i v souladu s ním příznivě působila na rozhodnutí rady a zastupitelstva Královéhradeckého kraje při rozhodování o pronájmu vhodného objektu Metropolitní univerzity Praha a o ceně za jeho pronájem tak, aby výše ceny pronájmu byla pro Metropolitní univerzitu Praha co nejvýhodnější. Dalšího trestného činu podplácení podle § 161 odst. 1) 2) písm. b) tr. zákona se obžalovaná dopustila tím, že v přesně nezjištěné době od 14.1. 2009 do 22.1. 2009 se dostavila do kanceláře v Paláci Akropolis v Praze 3, Kubelíkova 1548/27 za Pavlem Hurdou, radním a zastupitelem Městské části Prahy 3, kterému v papírových deskách obsahujících mj. prospekty Metropolitní univerzity Praha a žádost o odprodej budovy v Praze 3, Prokopova 16 z majetku městské části Metropolitní univerzity Praha, adresované Metropolitní univerzitou Praha starostce městské části, ve které byla zmíněna podpora tohoto záměru Pavlem Hurdou a k jejímž formulacím se měl proto Pavel Hurda podle původní domluvy s obžalovanou vyjádřit, předala současně i obálku s částkou 100.000,- Kč, a to proto, aby ho jako člena rady a zastupitelstva Městské části Prahy 3 utvrdila v jím již dříve vyjádřené podpoře tohoto záměru, aby ten nadále ve stejném směru jednal a příznivě působil na ostatní členy rady a zastupitelstva při schvalování odprodeje předmětné nemovitosti Metropolitní univerzity Praha, o. p. s.. Trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1 tr. zákona se podle napadeného rozsudku obžalovaná Mgr. Benešová dopustila jednak tím, že v přesně nezjištěné době roku 2006 si objednala u Davida Frídla, IČ: 70546100 4 ks řetízkových rolet včetně montáže, které nechala namontovat ve svém domě v XXXXX, avšak úhradu neoprávněně nechala záměrně provést z prostředků Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. tak, že Davidu Frídlovi dala pokyn, aby cenu za tyto služby zahrnul do faktury č. 3/11/2006 z 20. 11. 2006 vystavené za práce pro Metropolitní univerzitu Praha, která mu také byla následně Metropolitní univerzitou Praha proplacena, čímž způsobila Metropolitní univerzitě Praha, o. p. s. škodu ve výši 5.336,- Kč. Skutkovou podstatu stejného trestného činu podle § 248 odst. 1, 2 tr. zákona naplnila obžalovaná Mgr. Benešová podle napadeného rozsudku tím, že v přesně nezjištěné době počátkem léta roku 2008 si objednala u Davida Frídla, IČ: 70546100 dodání a montáž 6 ks řetízkových rolet do svého bytu v XXXXX, přičemž úhradu neoprávněně nechala záměrně provést z prostředků Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. tak, že cena za tyto služby byla na pokyn obžalované zahrnuta do faktury č. 1/7/2008 ze 3. 7. 2008 vystavené Davidem Frídlem za práce pro Metropolitní univerzitu Praha, která ji Davidu Frídlovi proplatila, čímž způsobila Metropolitní univerzitě Praha, o. p. s. škodu ve výši nejméně 8.005,- Kč. V přesně nezjištěné době počátkem léta roku 2008 si objednala u Ing. Radomíra Petroše, IČ: 42027659 dodání a montáž dvou garnýží, závěsů a záclon do svého bytu v XXXXX, přičemž na úhradu ceny za

tyto služby si neoprávněně vzala hotovostní prostředky Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. poté, co nechala do účetnictví Metropolitní univerzity Praha založit fakturu č. 173/08, kterou za tyto služby nechala vystavit na Metropolitní univerzitu Praha, čímž Metropolitní univerzitě Praha, o. p. s. způsobila škodu ve výši 21.970,- Kč. V přesně nezjištěné době v prosinci 2008 si objednala u Tomáše Navrátila, IČ:63664470 opravu dvou kožených křesel a dvou taburetek z bytu v XXXXX, přičemž úhradu ceny za tyto služby neoprávněně nechala provést z prostředků Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. tak, že cena za tyto služby byla na pokyn obžalované zahrnuta do faktury č. 2008101 ze dne 4. 12. 2008 vystavené Tomášem Navrátilem za práce pro Metropolitní univerzitu Praha, která ji Tomáši Navrátilovi proplatila, čímž Metropolitní univerzitě Praha, o. p. s. způsobila škodu ve výši 15.000,- Kč. V přesně nezjištěné době jara roku 2008 si objednala u Jaroslava Mičána, IČ: 44729409 podlahářské práce, které jím byly provedeny v jejím bytě v XXXXX, přičemž na úhradu ceny za tyto služby si neoprávněně vzala hotovostní prostředky Metropolitní univerzity Praha, o. p. s. poté, co nechala do účetnictví založit fakturu č. 4/2008 ze dne 11. 4. 2008, vystavenou Jaroslavem Mičánem na její pokyn bez uvedení odběratele, na které označila jako odběratele Metropolitní univerzitu Praha, čímž Metropolitní univerzitě Praha, o. p. s. způsobila škodu ve výši 9.940,- Kč. A celkově tak způsobila Metropolitní univerzitě Praha, o. p. s. škodu ve výši 54.915,- Kč. Obvodní soud dále rozhodl o vině obžalované trestným činem porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona, když ji uznal vinnou skutkem jímž, byla uznána vinnou i tímto rozsudkem, toliko s tím rozdílem, že výše vzniklé škody podle napadeného rozsudku činila částku 5.926.000,-Kč a skutkem ,pro který tímto rozsudkem byla podle § 226 písm. b) obžaloby zproštěna. Podle § 255 odst. 3 tr. zákona uložil obvodní soud za použití § 35 odst. 1 tr. zákona obžalované Mgr. Benešové úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let s podmíněným odkladem jeho výkonu podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona na zkušební dobu tří let. Podle § 53 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákona byl uložen trest peněžitý ve výměře 300.000,-Kč a podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona trest propadnutí věci a to částky 150.000,-Kč uložené v úschově Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp.zn. KÚ 109/2010. Podle § 226 písm. a) tr.ř. zprostil obvodní soud obžalovanou obžaloby pro dílčí útok pokračujících trestných činů podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona a zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zákona jehož se měla dopustit tím, že dne 14.2.2008 vyzvedla v sídle MUP u hospodářky MUP Aleny ČXXXXX finanční hotovost z prostředků MUP ve výši 20.000,- Kč, kterou vložila do dvou obálek, do každé po částce 10 000,- Kč, a následně pak každou obálku vložila do propagačních materiálů MUP, které poté předala v budově Střední odborné školy stavební a zahradnické v Praze 9, Učňovská 1, řediteli této školy Ing. Ladislavu ŠXXXXX a zástupci ředitele školy Mgr. Dušanu JXXXXX za tím účelem, aby tito funkcionáři vyhověli požadavkům MUP při uzavírání dodatků ke smlouvám o nájmu prostor v objektu SOŠ včetně svolení k rekonstrukčním pracím, a umožnili tak, aby nebylo třeba vyžadovat souhlas vlastníka objektu Magistrátu hl.m. Prahy. Konečně podle § 226 písm. a) tr.ř. zprostil nalézací soud obžalovanou obžaloby pro dílčí útoky trestného činu zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zákona jichž se měla dopustit tím, že v přesně nezjištěné době roku 2008 si nechala v domě v XXXXX a v bytě v XXXXX provést Milanem Medalem, IČ:42548543 instalátérské práce a úhradu faktury ze dne 28.8.2008 provedla z prostředků Metropolitní univerzity Praha, o. p. s., čímž způsobila škodu ve výši 10.100,- Kč , v přesně nezjištěné době roku 2008 si nechala Vlastimilem Barnatem, IČ: 43712681 dopravit na pozemek domu v XXXXX kameny a zeminu a úhradu za dopravu provedla z prostředků Metropolitní univerzity Praha, o.p.s., čímž způsobila škodu ve výši 840,- Kč a v lednu a únoru 2009 si nechala Vlastimilem Barnatem, IČ: 43712681 dopravit od Tomáše NXXXXX do bytu v XXXXX dvě kožená křesla a úhradu za dopravu provedla z prostředků Metropolitní univerzity Praha, o.p.s., čímž způsobila škodu ve výši 1.000,- Kč.

Proti tomuto rozsudku v zákonem stanovené lhůtě podali odvolání státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 10 v neprospěch obžalované Mgr. Benešové , obžalovaná Mgr. Benešová a její syn JUDr. Marek BXXXX. Prvně jmenovaný odvolatel brojí proti výroku, jímž byla obžalovaná Mgr. Benešová podle § 226 písm. a) tr.ř. zproštěna obžaloby pro skutek spočívající v tom, že dne 14. února 2008 vyzvedla v sídlem MÚP u hospodářky Aleny ČXXXXX finanční hotovost z prostředků MÚP ve výši 20.000,-Kč, kterou vložila do dvou obálek po částce 10.000,-Kč a následně pak každou obálku vložila do propagačních materiálů MÚP, které poté předala v budově Střední odborné školy stavební a zahradnické v Praze 9 řediteli této školy Ing. ŠXXXXXi a zástupci Mgr. JXXXXX za účelem, aby tito funkcionáři školy vyhověli požadavkům MÚP při uzavírání dodatků ke smlouvám o nájmu prostor v objektu SOŠ, včetně svolení k rekonstrukčním pracím a umožnili tak, aby nebylo třeba vyžadovat souhlasu vlastníka objektu Magistrátu hl. m. Prahy. Odvolatel se neztotožňuje s názorem nalézacího soudu, že provedené důkazy k tomuto bodu obžaloby jsou pouze nepřímé, netvořící ucelený řetězec. Přesto, že hodnocení důkazů považuje státní zástupce za velmi pečlivé a závěry za logické, s tímto názorem nesouhlasí. Podle jeho mínění , z odposlechů telefonických hovorů vyplývá, že MÚP usilovala o rekonstrukci objektu SOŠ, kde měla škola pronajaté prostory , k čemuž bylo třeba souhlasu vedení, Ing. ŠXXXXX a Mgr. JXXXXX. Ti sice v hlavním líčení vypovídali v tom smyslu, že byli rádi, že mají nájemce, avšak z odposlechů vyplývá, že veškeré prostory o nichž měla MÚP zájem, přenechat nechtěli. Předmětného dne obžalovaná požádala hospodářku MÚP, aby jí připravila 20.000,-Kč do dvou obálek po 10.000,-Kč, které si vyzvedne. Následně zavolala Ing. HXXXXX s tím, aby připravila dopis pro Ing. ŠXXXXXX se žádostí o povolení nástavby na střeše budovy a projekt dala do obálky C. Se jmenovanými pracovníky SOŠ se uvedeného dne setkala a následně došlo k uzavření smlouvy dle představ obžalované. Státní zástupce je přesvědčen, že je dán zřejmý motiv k předání úplatku a změna v postoji vedení SOŠ po setkání s obžalovanou, která si před schůzkou nechala připravit dvě obálky s penězi z pokladny školy, považuje za takové důkazy, které vinu v tomto bodě prokazují. Státní zástupce nepomíjí skutečnost, že obžalovaná v rámci stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání uvedla, že sice jmenovaným předala po 10.000,-Kč, ale nikoliv v úmyslu na ně působit ve věci obecného zájmu . Navíc peníze poskytla ze svých vlastních prostředků. Uložený trest považuje státní zástupce za nepřiměřeně mírný, pokud byl uložen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Mimo dosavadní trestní bezúhonnosti obžalované žádná okolnost nepolehčuje, naopak jsou dány přitěžující okolnosti . Spáchala více trestných činů v dlouhém časovém rozmezí , dopustila se korupčního jednání, jakožto jednání vysoce společensky nebezpečného, přičemž rysy korupčního jednání v širším smyslu nese i jednání uvedené pod bodem V., tedy vyplácení skrytých odměn členům dozorčí a správní rady MÚP za v podstatě bezmeznou loajalitu, kterou projevovali a projevují po celou dobu trestního řízení a umožňování studia zdarma těm osobám, zejména v oblasti veřejné správy a místní samosprávy, které mohly poskytnout určitá protiplnění , když šlo v zásadě o promyšlené budování sítě korupčních vazeb. Za přiměřený trest považuje státní zástupce trest odnětí svobody sice při spodní hranici zákonné trestní sazby, avšak nepodmíněný a trest peněžité ve výměře 500.000,-Kč . Vytýká nalézacímu soudu, že nestanovil v souvislosti s uloženým peněžitým trestem trest náhradní a uchází se o nápravu tohoto pochybení . Žádá , aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a uložil trest v rozsahu výše zmíněném a aby zrušil odvoláním napadenou zprošťující část rozsudku a v tomto bodě vrátil věc nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Obžalovaná Benešová vznáší výhrady vůči dosavadnímu průběhu trestního řízení . Namítá, že bylo porušeno její právo na obhajobu, když postupem soudu I. stupně jí byla odňata možnost vyjádřit se ve své závěrečné řeči ke všem okolnostem ohledně skutků, jež se

jí kladou za vinu. V této souvislosti má za to, že protokol z hlavního líčení neodpovídá skutečnosti. Další pochybení soudu I. stupně spatřuje v chybném postupu, který nalézací soud zvolil tak, aby ji rovnou tzv. „za každou cenu“ odsoudil. Naproti tomu se obvodní soud nevypořádal s množstvím materiálu vyznívajícím jednoznačně v její prospěch. Zdůrazňuje zvláště, že údajně poškozený subjekt se necítí být poškozeným. Obvodní soud zcela pominul skutečnost, že za obžalovanou byla nabídnuta společenská záruka. Důkazy vybíral selektivně a účelově, vytrhával je z kontextu, neboť ve vztahu k dění na škole v případě každého hovoru chybí příběh, a proto vychází pouze z teoretických úvah. Pokud jde o rozsah dokazování, neúplnost zjištěného skutkového stavu je dána provedením toliko jednostranně navržených důkazů obžalobou. Její důkazy byly bez dalšího pro nadbytečnost odmítnuty. Nalézací soud tam, kde bylo zřejmé, že důkazy prakticky chybí, rozhodl o tom, že je doplní svoji volnou úvahou, místo, aby doplnil skutkový stav prostřednictvím nezbytného důkazního řízení. Také hodnocení nepřímých důkazů není správné, neboť tyto netvoří ničím narušovanou soustavu vzájemně se doplňujících důkazů, která ve svém celku spolehlivě prokazuje okolnosti zažalovaného skutku a ji usvědčuje z jeho spáchání a současně vylučuje možnost jiného závěru. Hodnocení důkazů obvodní soud provedl v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr.ř., neboť jejich smysl a význam vyložil přes jejich nesporný příznivý obsah pro obžalovanou právně opačně, tj. v její neprospěch. Výrok o vině však může být založen jen na takových důkazech, které zcela vylučují pochybnost, že se stal skutek, který je předmětem trestního stíhání. Navíc tam, kde nelze bezpečně určit, která z variant skutkového řešení odpovídá skutečnosti, musí volit soud pro obviněného tu příznivější. Zdůrazňuje, že obvodní soud měl minimálně použít ustanovení § 2 odst. 2 tr.ř., tedy měl postupovat v pochybnostech v její prospěch a minimálně z tohoto důvodu ji obžaloby zprostit. Navíc obvodní soud ani nezdůvodnil proč odmítl provést řadu jí navrhovaných důkazů. Upozorňuje na to, že příslušný náleží Ústavního soudu akcentuje, že neprovedení významného důkazu vede k porušení zásady, že soud objasňuje bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch obviněného. Za velice významnou otázku považuje údajnou výši škody. Přesné stanovení výše škody je základním předpokladem pro stanovení rozsahu viny, posouzení stupně nebezpečnosti činu pro společnost i podkladu pro správné rozhodnutí o její náhradě. Z hlediska nálezu ÚS 575/01 musí trvat na nepochybném prokázání subjektivní stránky trestného činu, na důsledném uplatnění odpovědnosti za zavinění, když tato zásada je jednou ze stěžejních, na kterých je vůbec vystavena definice trestného činu. Odvolatelka z odůvodnění napadeného rozsudku zjišťuje, že nebyla spolehlivě prokázána objektivní stránka trestného činu u jednotlivých útoků. Chybí podle jejího názoru důkaz o příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem, zcela pak chybí důkaz zavinění, tj. subjektivní stránka uvažované trestné činnosti. Za zásadní pochybení nalézacího soudu považuje přehlédnutí ustanovení § 54 odst. 3 tr. zákona v souvislosti s uložením trestu peněžitého.

Obžalovaná Mgr. Benešová se necítí být vinnou skutkem popsáním pod bodem I. výrokové části napadeného rozsudku kvalifikovaným jako trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona. Vytýká nalézacímu soudu, že podcenil rozsah dokazování, neboť neprovedl důkaz výpovědi svědkyně Najmanové. Výpověď svědkyně Mgr. Moravcové má za rozporuplnou a nevěrohodnou. Odvolatelka si všímá podrobností ve výpovědi uvedené svědkyně, zejména v tom směru, že taška s květinou asi 10 dní zůstala bez povšimnutí (tedy asi do 25. ledna 2008) a teprve poté svědkyně vyňala z tašky květinu, která však v té době musela být již zcela suchá. Dále uvádí, že v prostoru, kde se měla taška nacházet, měly být podle svědkyně Moravcové i další tašky s neznámým obsahem, přičemž obžalovaná nepovažuje za prokázané, že obálka s částkou 50.000,-Kč se musela nezbytně nacházet v tašce, v níž byly univerzitní materiály. Dále má pochybnosti o roli svědkyně v procesu pronajímání nebytových prostor v Hradci Králové. Úvaha nalézacího soudu, že Mgr.

Moravcová byla uplácena proto, aby příznivě působila na rozhodnutí rady a zastupitelstva Královéhradeckého kraje při rozhodování o pronájmu vhodného objektu a o ceně za takovou službu, považuje za hypotetickou domněnku nalézacího soudu. Odvolatelka zdůrazňuje, že tašku v ruce vůbec neměla a nebyla toho ani pro zranění schopná. Navíc neměla žádný zájem na realizaci pronájmu prostor bývalého úřadu práce. Má za to, že také právní hodnocení tohoto skutku pokulhává, zejména pokud jde o možné ovlivnění „věcí obecného zájmu“ z hlediska postavení svědkyně Mgr. Moravcové ve Správě nemovitostí Královéhradeckého kraje a.s., neboť tato byla toliko prokuristkou. Dále odvolatelka zopakovala svoji výhradu vůči možnému použití jejího vyjádření učiněného v souvislosti s rozhodnutím o vzetí do vazby.

Ani další trestnou činností kvalifikovanou nalézacím soudem jako trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona, popsanou pod bodem II. výrokové části napadeného rozsudku, se odvolatelka necítí být vinnou. Stejně tak jako v předchozím bodě vytýká nalézacímu soudu použití jejího výroku zachyceného v protokole o vzetí do vazby. Dále namítá, že obvodní soud porušil její právo na obhajobu, když nevyslechl jako svědkyni advokátku JUDr. Závodskou a vybudoval svůj závěr o vině na nekonkrétních odposleších telefonních hovorů, jimž přiřkl smysl odpovídající zájmu obžaloby. Odvolatelka dále namítá, že nelze v žádném případě dovodit, že záměr MÚP odkoupit budovu v Prokopově ulici v Praze 3, byl věcí obecného zájmu. Jednalo se vztah ryze soukromoprávní mezi MÚP jako kupujícím a Městskou částí Praha 3 jako prodávajícím. Nalézací soud akcentuje skutečnost, že obžalovaná se svědkovi nezmiňovala, že mu mohla omylem předat nějaké peníze, nebere však vůbec v úvahu, že jí mohlo být trapné rozebírat po telefonu to, co se s předmětnými penězi přihodilo. Navíc nepovažuje za zřejmé, proč soud I. stupně s ohledem na obsah výpovědi svědka Hurdy konstatoval, že svědek mohl podstatným způsobem ovlivnit konečné stanovisko rady Městské části Praha 3 a rozhodnutí zastupitelstva této městské části o prodeji předmětné budovy.

Odvolatelka uvádí, že útoky pod bodem III. resp. IV. 1)-4) se nestaly a není z důkazního stavu věci zřejmé, že se stát mohly. Podle jejího názoru právní kvalifikace zvolená nalézacím soudem nemá oporu v dosavadním průběhu trestního řízení. Považuje za pochybné, pokud obvodní soud nevzal v úvahu znalecký posudek Ing. Nocara potvrzující skutečnost, že si prvně uvedenou zakázku hradila sama, neboť z účetnictví MÚP nic takového, jako výdaj za tyto práce, dohledáno nebylo. Nalézací soud pak zcela pominul a nesprávně vyložil dodatek k její pracovní smlouvě ze dne 14. dubna 2006 (ke smlouvě ze dne 15. března 2006) a rozhodnutí Správní rady MÚP o tom, že místo výkonu jejího zaměstnání je také místo jejího bydliště. Zákoník práce pamatuje v § 190 na takovou situaci, za níž lze určit podmínky, výši a způsob poskytnutí náhrad za opotřebení vlastního náradí, zařízení nebo jiných předmětů potřebných k výkonu práce zaměstnance. Je-li tedy zaměstnanci umožněno, aby vykonával práci v jiném místě, než je místo sjednané v pracovní smlouvě a používal k práci vlastní zařízení, pak mu za tuto činnost příslušný od zaměstnavatele náhrada. K jednotlivým skutkům odvolatelka uvádí, že svědek Frídl skutečně provedl v roce 2006 v Dobřichovicích zastínění oken. Obžalovaná tuto zakázku zaplatila, a není pravdou, že faktura v účetnictví MÚP, znějící na částku 105.202,-Kč, je důkazem o proplacení této zakázky z prostředků MÚP. To považuje za vyloučené s ohledem na počet oken a samotnou výši faktury. Obhajobu obžalované podporuje kontrola účetnictví provedená kanceláří AK Bakeš a soudním znalcem Ing. Nocarem. Za zcela mylnou považuje odvolatelka úvahu nalézacího soudu uplatněnou v odůvodnění napadeného rozsudku, že tato práce byla Frídlovi zaplácena hotově a ona si měla vzít peníze v odpovídající výši v pokladně univerzity. Naproti tomu odvolatelka nepopírá, že svědek Petroš dodal a namontoval zařizovací předměty

popsané v bodu IV. 2) rozsudku, cenu této zakázky zaplatila v hotovosti ve výši 21.970,-Kč, fakturu vložila do pokladny a z pokladny uvedenou částku obdržela. Pod bodem IV. 3) výrokové části napadeného rozsudku je obžalované Mgr. Benešové kladeno k tíži, že z prostředků MPÚ si od Tomáše Navrátila nechala provést opravu dvou kožených křesel a dvou taburetek a cena za tyto služby byla na pokyn obžalované zahrnuta do faktury č. 2008101 ze dne 4. prosince 2008, vystavená dodavatelem za práce pro MÚP a způsobila tak škodu ve výši 15.000,-Kč. K tomuto bodu odvolatelka uvádí, že důvody, které dodavatele služby vedly ke spojení faktury za práci provedenou pro ni a za práci pro MÚP jí známy nejsou. Konečně práce jichž se týká bod IV. 4) rozsudku zaplatila v hotovosti a fakturu pak nechala založit do účetnictví MÚP. Odvolatelka dále odmítá úvahu nalézacího soudu, že by neměla k takovému jednání a způsobu úhrady dobrozdání správní a dozorčí rady.

Obžalovaná Mgr. Benešová je přesvědčena, že jednání popsané bodem V/1. napadeného rozsudku, kvalifikované jako jeden z útoků pokračujícího trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona není a nemůže být trestnou činností. Zdůrazňuje, že finanční částky označené jako „cestovné“, vyplácené členům dozorčí a správní rady MÚP, byly poskytovány paušálně, a to za jejich výdaje související s výkonem těchto funkcí. S ohledem na zákonnou úpravu v tehdejší době bylo cestovné chápáno jako technický pojem. Zdůrazňuje, že nalézací soud se nevypořádal s tím, že bylo jednoznačně prokázáno, že šlo o rozhodnutí správní a dozorčí rady, které pouze plnila. Stranou pozornosti nalézacího soudu proto zůstalo, že v průběhu znalkyní posuzovaného období došlo ke změně zákona o těchto náhradách, kterou znalkyně vůbec nezaregistrovala. Tato skutečnost podle odvolatelky svědčí o kvalitě znaleckého posudku a též o kvalitě závěru soudu, pokud ten tvrdí, že posudek je úplný a správný. Navíc se nalézací soud nevypořádal s tím, že změna zákona a umožňovala a v současné době stále umožňuje takové proplácení náhrad. Pokud bude možné uvažovat o společenské nebezpečnosti v souvislosti s tímto jejím jednáním, pak ta s novou právní úpravou zanikla. Dále odvolatelka uvádí, že znalecký posudek Ing. Nocara, jeho výslech v hlavním líčení a odborně právní stanovisko zpracované advokátní kanceláří Bakeš & partneři, osvědčují, že proplácení náhrad členům správní a dozorčí rady MÚP v letech 2006 -2008 probíhalo zcela v souladu se zákonem. V této souvislosti poukazuje na ustanovení § 728 občanského zákoníku a ustanovení § 10 odst. 5 zák. o obecně prospěšných společnostech. Na základě vyhodnocení uvedených zákonných ustanovení dospívá odvolatelka k závěru, že člen správní či dozorčí rady obecně prospěšné společnosti má ze zákona právo na náhradu výdajů potřebné a užitečně vynaložených při plnění povinností a úkolů spojených s výkonem této funkce. Na citovanou zákonnou úpravu pak navazuje zákon o cestovních náhradách, zejména ustanovení umožňující dle § 19 cit. zák. náhrady paušalizovat. Odvolatelka tak uzavírá, že Metropolitní univerzita Praha byla oprávněna poskytnout členům své správní a dozorčí rady náhrady ve smyslu § 10 odst. 5 zákona o obecně prospěšných společnostech. Jestliže MÚP stanovila způsob poskytování náhrad tak, že do poskytované paušální částky náhrad zahrnula veškeré pravděpodobné a zároveň účelně vynaložené potřebné výdaje členů správní a dozorčí rady, je tento postup právně přípustný.

Obžalovaná Mgr. Benešová nepopírá, že osoby uvedené v bodu V./2 výrokové části napadeného rozsudku se staly studenty MÚP, aniž školné hradily. Namítá však, že poskytování bezplatného studia nelze považovat za porušování zákonné povinnosti opatrovat nebo spravovat cizí majetek, ani za porušování takovéto povinnosti převzaté smluvně, jelikož jde o činnost v souladu se zákonem a neodporující žádným smluvním ujednáním. Upozorňuje na fakt, že poskytování bezplatného studia některým studentům MÚP bylo historicky dané od samého počátku existence školy, v rámci procesů na škole tradičně standardizované, a

především vycházelo z vůle správní rady, tedy statutárního orgánu společnosti. V této souvislosti odvolatelka zdůrazňuje zápis ze zasedání správní rady MÚP ze dne 27. července 2009, kdy se správní rada usnesla na písemném a úplném zachycení pravidel aplikovaných v průběhu existence vysoké školy pro poskytování bezplatného studia a studia za snížený poplatek tak, jak bylo poskytováno od počátku existence vysoké školy s přihlédnutím k úpravám, které přinesl rozvoj školy. Ředitel obecně prospěšné společnosti, jakožto člen vrcholového managementu, nemůže být trestně odpovědný za realizaci rozhodnutí, které bylo učiněno na základě kolektivního rozhodnutí statutárního orgánu. Navíc odvolatelka uvádí, že návrhy na poskytování bezplatného studia smluvně zajišťoval rektor a nikoli ona sama. Ani seznam bezplatně studujících studentů na MÚP nepovažuje za správný. Michal FXXXXX, Pavel FXXXXX, Jarmila JXXXXX, Lenka KXXXXX, Jiří KXXXXX, Karel KXXXXX, Alena LXXXXX, Dagmar PXXXXX, Dita PXXXXX a Petr SXXXXX vůbec studium nezačali a studenty se tedy nikdy nestali. MÚP jim neposkytovala žádné služby a tudíž nebyli povinni škole platit. Další oprávněně neplatící skupinou jsou rodinný příslušníci či osoby v pracovněprávním poměru k MÚP. Jde o osoby Zbyněk HXXXXX, Karel HXXXXX, Petr HXXXXX, Zuzana NXXXXX a Pavel ChXXXXX. Proto, pokud by bylo vůbec možno uvažovat o vzniku škody, pak toliko v částce 4.657.000,-Kč. Dále zdůrazňuje, že obvodní soud pominul skutečnost, že o bezplatném studiu rozhodl vlastně rektor školy a nevypořádal se s tím, že tento způsob řešení u některých studentů byl pro MÚP výhodný a ekonomicky přínosný, neboť studenti zajišťovali škole reklamu a nabírá studentů nových. Závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek v odsuzující části zrušil a obžaloby ji zprostil či vrátil věc nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Syn obžalované Mgr. Anny Benešové, JUDr. Marek BXXXXX, směřuje své odvolání jak do roviny procesní, tak proti skutkovým zjištěním a použité právní kvalifikaci. Uvádí, že soud slyšel 60 svědků navržených obžalobou, přitom odmítl vyslechnout 31 svědků obhajoby, navíc upřel obžalované právo vyslovit poslední slovo. Další jeho výhrada směřuje proti využití protokolu o výslechu ze dne 6. března 2009. Není totiž zřejmé, zda soud vyrozuměl o konání tohoto úkonu obhájce, proto výroky obžalované, jimž navíc dává obvodní soud v odůvodnění napadeného rozsudku nesprávný význam, nejsou procesně využitelné. Jako důkaz také nemůže být vzat obsah odůvodnění stížnosti podané obhájcem JUDr. Novákem proti usnesení o zahájení trestního stíhání. Odvolatel má výhrady vůči obsahu protokolací z hlavních líčení, který má za nesprávný, nejméně za nepřesný. Protokol tak nedopovídá skutečnosti, tedy tomu, co se v hlavním líčení odehrálo. Vytýká obvodnímu soudu, že používá jako důkaz odposlechy, aniž by jeho matce bylo umožněno se k jejich obsahu vyjádřit. Navíc obvodní soud nevěděl za jaké situace byly tyto hovory uskutečněny, a proto je nemohl zařadit do kontextu. Dále předkládá vyjádření své matky k jednotlivým konstrukcím státního zástupce, vyjadřuje se k účetnictví MÚP a v této souvislosti odkazuje na Ing. Nocara a zprávu AK Bakeš a partneři. Ke skutku popsanému pod bodem I. výrokové části napadeného rozsudku namítá odvolatel, že jeho matka neměla žádný důvod si počínat tak, jak je ve skutkových zjištěních uvedeno. Tašku s květinou neměla v ruce, celý den služební cesty dne 15. ledna 2008 strávila společně se spolupracovnicí, jednu ruku měla po úrazu, takže není reálné, aby manipulovala složitým způsobem s obálkami a penězi, jak obžaloba uvádí. Svědkyně Mgr. Moravcová nemůže ve svých výpovědích mluvit pravdu, protože její verze se od sebe liší v mnoha bodech a jsou v ní rozpory. Tato svědkyně nikdy a nikde neuvedla, že údajný úplatek dostala od matky, když ve spisu je listinný důkaz, že svědkyně spolupracovala s policií, aby matku vyprovokovala k soukromé schůzce, což ta nepřipustila. Také výpověď svědkyně Najmanové hodnotí jako nepravdivou. V této souvislosti uvádí, že 16. ledna nemohla, jak sama tvrdí svědkyně NXXXXX, zavolat na policii, protože trestní oznámení bylo podáno až 30. ledna 2008. Dále odvolatel naznačuje, že na výsledku jednání s Mgr.

Moravcovou měly zájem další osoby, Dr. SXXXXX, SXXXXX a Dr. OXXXXX, naproti tomu neměl zájem o takové jednání svědek ŠXXXXX. Syn obžalované JUDr. Marek BXXXXX dále uvádí, že matka o pobočku v Hradci Králové neměla zájem, o tom mají svědčit výpovědi svědků, též členů správní a dozorčí rady MÚP. Již na svém předvánočním zasedání v roce 2007 rozhodli členové SR a DR, že tento nájem realizován nebude. Odvolatel naznačuje otázku možného ovlivnění běhu věci obecného zájmu a otázku postavení Mgr. Moravcové jako osoby veřejného činitele. Jeho výhrady směřující k bodu II. výrokové části napadeného rozsudku jsou také v souladu s výpovědí obžalované. Nevidí důvod, proč by matka předávala úplatek, neboť svědek Hurda ihned na prvním setkání dne 14. ledna 2009 sám řekl, že prodej nemovitosti podpoří. Jím přislíbená podpora prodeje budovy Prokopova 16, Praha 3, byla oficiálně a veřejně definována, proč by tedy měla matka 21. ledna 2009, týden od stvrzení podpory prodeje, předávat úplatek. V této době byl jeho otec v nemocnici, matka málo soustředěná, a proto došlo k situaci o níž se obžalovaná ve své výpovědi zmiňuje. K bodu III. a IV. 1) uvádí odvolatel, že obvodní soud zcela pominul, že existují pracovní právní dokumenty, včetně dodatku, který legalizuje místo výkonu práce a náhrad s ním spojených. Dohoda o změně pracovní smlouvy ze dne 15. března 2006, kde předmětem změny pracovní smlouvy je rozšíření místa výkonu práce o adresu místa trvalého bydliště zaměstnance a dodatek o změně pracovní smlouvy ze dne 14. dubna 2006, v němž zaměstnavatel určuje, že po dobu změny místa výkonu práce náleží zaměstnanci odměna, která bude obsahovat provozní náklady spojené s užíváním nově užívaných prostor. Ze správní a dozorčí radou odsouhlasené částky 150.000,-Kč pro tento účel, tedy na nutné úpravy pro provoz domácí kanceláře, čerpala obžalovaná necelých 50.000,-Kč. Dále odvolatel uvádí, že skutek pod bodem III. se nestal, zakázku v XXXXX platila obžalovaná sama ze svých vlastních prostředků. Faktury založené v účetnictví MÚP jsou řádně podloženy provedenou prací svědka Fridla pro tuto organizaci. Práce pro domácí kancelář obžalované patrně nebyla Fridlem fakturována vůbec. Pokud jde o skutek popsany pod bodem IV. 2) uvádí JUDr. BXXXXX, že jeho matka si zakázku objednala, hotově zaplatila, fakturu vložila do pokladny MÚP a obdržela 21.970,-Kč. K jednání pod bodem IV. 3) namítá, že matka potřebovala přechalounit dvě starší, užíváním pro práci pro MÚP opotřebovaná křesla a dvě taburetky, práci provedl pan Navrátil za cenu 15.000,-Kč a zahrnul ji do faktury č. 2008101. Proč si takto svědek Navrátil počínal neví. K bodu IV. 4) zdůrazňuje, že fakturu za obroušení parket uhradila matka v hotovosti, nechala ji založit do účetnictví MÚP, neboť na tuto organizaci faktura zněla. Odvolatel JUDr. Marek BXXXXX vznáší výhrady i vůči skutkovým zjištěním popsáným pod bodem V. výrokové části napadeného rozsudku. Uvádí, že jednomu členu správní rady i jednomu členu dozorčí rady bylo v letech 2011 -2009 vyplaceno průměrně 31.019,-Kč ročně, tj. měsíčně 2.585,-Kč. Z toho dovozuje, že členové SR a DR pobírali naprosto minimální náhrady. Odvolatel dovozuje, že záměrem orgánů činných v trestním řízení a soudu bylo poškodit dobré jméno správní a dozorčí rady, školy i jeho matky. Obžaloba a soud se účelově zabývaly pojmy jako cestovné, náhrady a odměny. Přesto, že během hlavních líčení jeho matka a stejně tak členové správní a dozorčí rady uváděli, jaký byl postup při vyplácení finančních částek, soud nezohlednil možnost administrativní chyby, ke které docházelo: hospodářka školy vyplňovala automaticky příjmové doklady se slovem cestovné podle dokladu z roku 2004, nikdo si však toho nepovšiml, všem šlo o princip. Vzhledem k tomu, že původní zákonné stanovisko nebylo správné, zákonodárce vytvořil novelu zákona o obecně prospěšných společnostech a od 1. ledna 2011 členové správních a dozorčích rad dostávají odměnu za svoji činnost. K bezplatnému studiu odvolatel uvádí, že MÚP poskytovala a stále poskytuje bezplatné studium vybraným studentům v určených kategoriích. Kategorie stanovil a o bezplatném studiu rozhodl statutární orgán. Správní rada MÚP poskytuje podle stipendijního řádu stipendia, resp. bezplatné studium, v následujících kategoriích: doktorandi, studenti se zdravotním handicapem, zaměstnanci a rodinný

příslušníci, zahraniční studenti, studenti pobírající účelové stipendium, a studenti podílející se na reprezentaci a zvýšení prestiže MÚP, na reklamní činnosti a spolupráci s institucemi. Fungováním komplexního systému bezplatného studia na MÚP proto nebyly, ani nejsou porušovány povinnosti při správě cizího majetku. Takový systém je podle názoru JUDr. Marka BXXXXX pro školu ekonomickým přínosem ,též sociální službou ,ovšem jen jako celek. Dále vytýká obvodnímu soudu, že nevyčlenil ty studenty, kteří do seznamu k bodu V. 2) systémově nepatří. Škoda má být ponížena o částku 487.000,-Kč za studenty, kteří na MÚP vůbec nestudovali a o částku 624.000,-Kč za rodinné příslušníky a členy orgánů MÚP a o částku 158.000,-Kč za studenta, který byl zaměstnancem. Výsledná „škoda,, tedy měla být vyčíslena 4.657.000,-Kč. Závěrem odvolatel navrhuje, aby Městský soud v Praze napadený rozsudek zrušil a rozhodl o nevině obžalované.

Městský soud v Praze jako soud odvolací z podnětu těchto odvolání podle § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost napadeného rozsudku z hlediska vytýkaných vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo a dospěl k následujícím závěrům.

K procesním výhradám obžalované a odvolatele JUDr. Marka BXXXXX konstatuje odvolací soud , že dosavadní průběh trestního řízení v zásadě respektoval příslušná ustanovení trestního řádu, obžalovaná Mgr. Anna Benešová na právu obhajoby zkrácena nebyla. Oba odvolatelé vytýkají nalézacímu soudu porušení ustanovení § 216 a 217 tr.ř. protože obžalované Mgr. Benešové bylo zkráceno na právo na obhajobu tím ,že jí nebyl dán prostor pro závěrečnou řeč a poslední slovo . Odvolací soud se přesvědčil, že odvolatelka měla k dispozici dobu více než jedné hodiny ke svému přednesu, a proto uvedené výtky na adresu obvodního soudu považuje za neopodstatněné. Pokud jde o rozsah dokazování vycházel obvodní soud z ustanovení § 89 odst. 1 tr.ř.. Je mylný názor obžalované, že soud je povinen provést všechny stranami navrhované důkazy . Soud není povinen vyhovět každému důkaznímu návrhu a při stanovení rozsahu dokazování musí respektovat ustanovení § 89 odst. 1 tr.ř. Dokazování se vede toliko v nezbytném rozsahu, ke zjištění, zda se stal skutek v němž je spatřován trestný čin, zda tento skutek spáchal obviněný, případně z jakých pohnutek, ke zjištění podstatných okolností majících vliv na posouzení nebezpečnosti činu, podstatných okolností k posouzení osobních poměrů pachatele, podstatných okolností umožňujících stanovení následků a výše škody způsobené trestným činem a okolností, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání. Odvolací soud je přesvědčen, že soud I. stupně respektoval tato pravidla a správně určil rozsah dokazování. V tomto bodě nalézacímu soudu lze toliko vytknout skutečnost, že do hodnocení provedených důkazů zahrnul vyjádření obžalované Mgr. Anny Benešové učiněné před soudem I. stupně dne 6. března 2009 . Obžalovaná v první části své výpovědi přednesené v souvislosti s rozhodováním o vazbě trestnou činnost popřela s tím, že úplatky nikomu nedávala. Poté ,co jí bylo publikováno rozhodnutí, na jehož základě byla podle § 68 odst. 1 tr.ř. z důvodu § 67 písm. b) tr.ř. vzata do vazby, v rámci odůvodnění do protokolu podané stížnosti, uvedla jiné skutečnosti týkající se úplatků. Protiprávní jednání vysvětlila tak , že peníze dávala pouze jako osobní dárek z vlastních peněz. Z obsahu spisového materiálu však není zřejmé, zda o tomto úkonu byl vyrozuměn tehdejší obhájce obžalované Mgr. Benešové, JUDr. Novák. Jmenovaného advokáta si obžalovaná jako obhájce zvolila a udělila mu plnou moc do protokolu o provedení domovní prohlídky již dne 4. března 2009 a do téhož protokolu JUDr. Pavel Novák uvedené zmocnění akceptoval. Znamená to tedy, že v době výsledku obžalované soudcem Obvodního soudu pro Prahu 10 byl již JUDr. Pavel Novák obhájcem obžalované Mgr. Benešové ,a bylo povinností orgánů činných v trestním řízení jej o konání výsledku vyrozumět. Spisový materiál však žádné takové vyrozumění neobsahuje ,a proto nelze k výrokům obžalované

proneseným před soudem I. stupně dne 6. března 2009 přihlížet. Odvolací soud je však přesvědčen, že i při absenci zmíněného vyjádření odvolatelky měl nalézací soud dostatek důkazů ke správným skutkovým zjištěním.

K bodu I.) výrokové části napadeného rozsudku odvolatelka popírá trestnou činnost a tak, jak již shora bylo zmíněno, uvádí, že o pronájem nebytových prostor v bývalém Úřadu práce v Hradci Králové neměla žádný zájem. Neměla proto také důvod úplatek Mgr. Moravcové předat a pro zranění ruky toho nebyla ani fyzicky schopná. Navíc obžalovaná vytýká nalézacímu soudu, že nebyl proveden důkaz výpovědi svědkyně Najmanové, kterou nalézací soud bere v úvahu při hodnocení provedených důkazů a z níž také cituje. Odvolatelka však opomněla, že v hlavním líčení konaném dne 22. prosince 2010 byla svědecká výpověď Dany NXXXXX z přípravného řízení na čl. 2984 – 2987 podle § 211 odst. 1 tr.ř. přečtena, a že k takovému postupu dala souhlas. Námitka obžalované, že neměla žádný zájem o uvedený nebytový prostor pro potřeby univerzity nemůže též obstát, a to i z jiných důvodů, než zmiňuje nalézací soud. Odvolací soud doplňuje výčet skutečností svědčících o neakceptovatelnosti této obhajoby o zápis z mimořádného společného zasedání správní a dozorčí rady MÚP o.p.s. ze dne 16. ledna 2008. Při plném obsazení správní rady JUDr. Haluzou, PhDr. Sozanskou a PhDr. Šmolkou, jakož i dozorčí rady JUDr. Novákem, Ing. Stankem a JUDr. Čížkovou, za přítomnosti obžalované Mgr. Benešové, bylo poté, co obžalovaná informovala přítomné o možnosti pronájmu části budovy v níž dříve sídlil úřad práce a kterou by si MÚP upravila pro své potřeby, přijato usnesením č. 2. V něm správní i dozorčí rada vyjádřila souhlas s jednáním s Magistrátem města Hradec Králové o podmínkách pronájmu části budovy v Hradci Králové v níž dříve sídlil úřad práce. S usnesením souhlasili všichni členové správní rady a všichni členové dozorčí rady. Pokud jde o tvrzené zranění obžalované Benešové bránící jí v manipulaci s obálkou s penězi, je možno odkázat na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozsudku. Odvolací soud navíc musí připomenout, že ve své výpovědi ze dne 5. března 2009 o žádném zranění obžalovaná Mgr. Benešová nehovořila, naopak vypověděla o prospektech MÚP, v nichž při výkladu listovaly a s těmito pracovaly spolu se svědkyní Mgr. Moravcovou. Také tato část výpovědi zpochybňuje věrohodnost verze obžalované Mgr. Benešové, že utrpěné zranění jí bránilo mít v ruce obálku s penězi. Navíc je třeba připomenout výpověď svědkyně NXXXXX, která jednoznačně uvedla, že to byla obžalovaná, kdo ji tašku předal. Konečně sama existence částky 50.000,-Kč předaná svědkyní Mgr. Moravcovou policejním orgánům jest důkazem, který logicky nepřipouští žádný jiný výklad, než takový, k jakému nalézací soud v napadeném rozsudku dospěl. Pokud obvodní soud, navzdory tomu, že k opačnému závěru mohou směřovat skutečnosti vyplývající ze znaleckého posudku znalkyně Ing. Císařové, neuzavřel, že částka 50.000,-Kč poskytnutá Mgr. Moravcové pochází z majetku univerzity, obžalovanou Mgr. Annu Benešovou nepoškodil, když nenabyl potřebné jistoty o původu těchto peněz. Správně obvodní soud vyhodnotil také použitou právní kvalifikaci jako trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona.

Obžalovaná Mgr. Anna Benešová nemohla uspět se svými výhradami ani vůči bodu II. výrokové části napadeného rozsudku, jímž byla uznána vinnou skutkem kvalifikovaným jako trestný čin podplácení podle § 161 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona. Její námitka vůči rozsahu dokazování proto, že nalézací soud odmítl vyslechnout jako svědkyni advokátku JUDr. Dvořákovou Závodskou není důvodná. Až dosud provedené dokazování dává zcela jednoznačnou odpověď v otázce viny a právní kvalifikace. Verze odvolatelky, že částka 100.000,-Kč se ke svědku Hurdovi dostala omylem a byla připravena pro jiný účel, nemůže obstát. Obvodní soud se opět velice podrobně a logicky s obhajobou obžalované Mgr. Benešové vypořádal. Samotné jednání obžalované v období po poté, co svědku Hurdovi

předala obálku s částkou 100.000,-Kč, její verzi maximálně znevěrohodňuje. Obvodní soud si nemohl nepovšimnout, že navzdory snaze svědka Hurdy peníze vrátit, na jí tvrzenou situaci reagovala právě opačně, než by si omyl v předání peněz zasluhoval. Jak odvolání obžalované, tak i odvolání JUDr. Marka Beneše jsou v tomto bodě zcela nedůvodná a jejich výhrady vůči způsobu hodnocení provedených důkazů nepřijatelná. Také použitá právní kvalifikace zůstává mimo možných pochybností. Jakákoliv další polemika s odvoláními obžalované a jejího syna v tomto bodě by znamenala toliko opakovat argumentaci nalézacího soudu.

K bodu III. výrokové části napadeného rozsudku, stejně tak jako soud I. stupně, klade odvolací soud důraz na výpověď svědka Davida Frídla. Tato výpověď je zjevně věrohodná a její obsah podporován dalšími důkazy, zejména fakturou č. 3/11/06 (čl. 3131). Není bez zajímavosti, že obžalovaná Mgr. Benešová v této souvislosti uvádí, že u jmenovaného svědka si objednala dodání rolet, které jí byly v domě v XXXXX nainstalovány. Za tuto službu zaplatila ze svého v hotovosti, následně si tyto prostředky vzala z poklady univerzity, oproti čemuž založila do účetnictví školy příslušnou fakturu. Taková faktura však v účetnictví školy nalezena nebyla a nutno konstatovat, že verze obžalované nemá ani oporu ve výpovědi svědka Frídla. Cena zakázky pro dům v XXXXX byla zahrnuta do faktury č. 3/11/2006, tedy do faktury vystavené svědkem pro odběratele, tehdy Vysokou školu veřejné zprávy a mezinárodních vztahů v Praze o.p.s., za montáž vertikálních žaluzií, včetně materiálu v celkové částce 105.202,-Kč. Proto také nemohla být v účetnictví MÚP nalezena faktura za montáž žaluzií v domě obžalované v DXXXXX a stejně tak v pokladní knize nemohla být nalezena částka, kterou si podle své vlastní verze obžalovaná měla refundovat náklad spojený s činností svědka Frídla popsanou bodem III. rozsudku. Úvaha o tom, že uvedená suma neodpovídá službě provedené svědkem Frídlem v domě v XXXXX je zcela správná, tato suma totiž odpovídá, jak přesvědčivě sdělil svědek, součtu nákladů na montáž žaluzií v prostorách univerzity a nákladů na tuto činnost v privátním obydlí obžalované. Také další řemeslnickou činnost provedenou svědkem Frídlem, popsanou pod bodem IV. 1) výrokové části napadeného rozsudku, nechala obžalovaná Mgr. Benešová uhradit stejným mechanismem. V tomto bodě je odvolatelka ve shodě se svědkem, který na její žádost dodávku a montáž řetízkových rolet do bytu v XXXXX, zahrnul do faktury vystavené pro odběratele MÚP v rámci celkové částky 54.365,50,-Kč. Také faktura vystavená svědkem Petrošem v bodu IV. 2) výrokové části napadeného rozsudku zněla na MÚP. Jak vyplývá z výpovědi tohoto svědka fakturovaná částka 21.970,-Kč byla zaplacená v hotovosti, o čemž také svědčí příjmový pokladní doklad ze dne 25. června 2008, leč samotná faktura na žádost obžalované zněla na MÚP. Také svědek Navrátil potvrdil, že práci provedenou pro obžalovanou v hodnotě 15.000,-Kč zahrnul do faktury č. 2008101 vystavené na Vysokou školu veřejné správy a mezinárodních vztahů dne 4. prosince 2008 v částce 84.966,-Kč. Obdobně tomu je pokud jde o podlahářské práce, které byly provedeny na jaře roku 2008 Jaroslavem Mičánem, i v tomto případě obžalovaná Mgr. Benešová jednala ke škodě Metropolitní univerzity Praha. Odvolatelka se domáhá zohlednění změn pracovní smlouvy ze dne 15. března 2006 a 14. dubna 2006. Soud I. stupně, jak lze zjistit z odůvodnění napadeného rozsudku, se také s těmito výhradami vypořádal, a odvolací soud nemá nic, co by mohl k vyčerpávajícímu odůvodnění nalézacího soudu dodat. Proto ani v tomto bodě nemohlo být odvolání obžalované Mgr. Anny Benešové úspěšné.

Pod bodem V. 1) výrokové části napadeného rozsudku obvodní soud uznal obžalovanou Mgr. Benešovou vinnou jedním z útoků pokračujícího trestného činu porušování povinnosti

při správně cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona, jehož se měla v podstatě dopustit tím, že od prosince 2006 do prosince 2008 vyplácela v rozporu se zákonem o obecně prospěšných společnostech, zákonem o cestovních náhradách a se zákoníkem práce členům správní a dozorčí rady z prostředků MÚP částky označené jako „cestovné“ ačkoli věděla, že se nejednalo o důvodné náhrady jejich výdajů a takto ke škodě MÚP vyplatila celkových 1.620.000,-Kč. Žádný z odvolatelů nepopírá fakt, že takové částky byly členům správní a dozorčí rady JUDr. Haluzovi, PhDr. Sozanské, PhDr. Šmolkovi, JUDr. Novákovi, JUDr. Čížkové a Ing. Stankovi vyplaceny. Jak obžalovaná, tak i slyšení svědkové, tj. členové správní a dozorčí rady, označují vyplacené částky jako paušalizované cestovné se zdůrazněním, že takový postup byl z hlediska zákona o cestovních náhradách možný. V každém případě popírají, že se jednalo o neoprávněně vyplacené odměny za činnost ve správní resp. dozorčí radě. Stejně tak jako soud I. stupně, ani odvolací soud nemohl verzi obžalované přijmout. Z hlediska zákona č. 248/1995 o obecně prospěšných společnostech a o změně a doplnění některých zákonů ještě novelizovaného zákonem č. 231/2010 Sb. s účinností od 1. ledna 2011, nebylo možné podle § 10 vyplatit členům správní a dozorčí rady odměnu za výkon funkce člena. Obžalovaná proto přistoupila k řešení, jímž se hájí, že v souladu s § 19 zák. č. 201/1998 Sb. o cestovních náhradách, proto, aby byly ušetřeny náklady na práce administrativní, na pokyn členů správní a dozorčí rady nechala vyplácet paušalizované cestovní náhrady. Takový postup však možný nebyl, neboť žádné cestovní náklady nikdy nebyly vyčísleny. Znamená to, že nikdy nebyly vyčísleny a prokázány jízdní výdaje, výdaje za ubytování, stravné, nutné vedlejší výdaje apod.. I z ustanovení § 19 cit. zák. vyplývá, že při výpočtu paušální částky vychází zaměstnavatel z průměrných podmínek nutných pro poskytování náhrad zaměstnanci nebo skupině zaměstnanců. Žádné průměrné podmínky však vypočteny nebyly. K tomu také nebyly poskytnuty příslušné předpoklady. V tomto směru je odvolací soud zcela ve shodě s názorem soudu I. stupně vyjádřeným jak ve výroku, tak v odůvodnění rozsudku. Pokud jde o změnu vyplývající z ustanovení § 9a odst. 20 zák. č. 231/2000 Sb. zastává nalézací soud názor, že při posuzování viny obžalované je irelevantní zákon o obecně prospěšných společnostech v platném znění, jenž vyplácení odměn členům správních a dozorčích rad nevyklučuje, neboť je zapotřebí vycházet z právního stavu platného v době, kdy k vyplácení finančních prostředků členům rad docházelo. S tímto názorem se však odvolací soud neztotožňuje. Jednání obžalované před 1.1.2011 podle stavu tehdejšího právního řádu, by mělo být kvalifikováno jako trestný čin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 tr. zákona. Posoudí-li se však tato činnost podle stavu po 1.1.2011, pak by pro absenci zapovězení výplaty odměn o trestný čin již nemohlo jít. V době před uvedeným datem jednání obžalované bylo nedovolené a tedy protiprávní, došlo-li však ke změně předpisů o které bylo možno opřít nedovolenost a protiprávnost jednání obžalované v tomto bodě, má to pro rozhodnutí význam z hlediska § 16 odst. 1 tr. zákona. Podle tohoto ustanovení se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Vychází-li se ze zásad stanovených v § 16 odst. 1 tr. zák. je evidentní, že v době po 1.1.2011 by nemohlo být předmětné jednání obžalované kvalifikováno jako trestný čin podle § 255 tr. zákona. Z tohoto důvodu odvolací soud výrok o vině v pojednané části zrušil a obžalovanou Mgr. Benešovou podle § 226 písm. b) tr.ř. obžaloby zprostil, neboť skutek již nepovažuje za trestný čin.

Výrok o vině pod bodem V. 2) výrokové části napadeného rozsudku odvolací soud zrušil toliko na základě zjištění, že výsledná ztráta MÚP nečinila částku 5.926.000,-Kč, nýbrž 6.166.000,-Kč. Odvolací soud však v ostatním ponechal tento skutek beze změny. V rámci podaných opravných prostředků obžalovaná i její syn, JUDr. Marek BXXXXX, namítají, že v důsledku takového jednání nedošlo ke ztrátě, nýbrž se jednalo o ekonomický přínos v řádu

desítek milionů korun . Navíc o bezplatném studiu rozhodoval statutární orgán a nikoli obžalovaná Mgr. Benešová. Poukazují též na stipendijní řád a stanovené kategorie studentů, jimž bylo možno poskytnout studium bezplatné. Všechny tyto výhrady však považuje odvolací soud za nepřijatelné a pro stručnost odkazuje opět na vyčerpávající a výstižné odůvodnění rozsudku soudu I. stupně. Velice stručně je možno uvést, že sice byly vypracovány zásady pro udělování stipendií, včetně možností bezplatného studia na MÚP, tyto zásady jsou však opatřeny datem 27. července 2009. Také další materiály odvolatelů na straně obžalované akcentované, pocházejí až z pozdějšího období. Statut univerzity uvádí v článku 23 odst. 11, že uchazeč se stává studentem bakalářského a magisterského studijního programu, jestliže splní podmínky pro přijetí ke studiu, podepíše smlouvu o studiu, zaplatí školné a zapíše se ke studiu. Studijní a zkušební řád MÚP jako jednu z podmínek pro zapsání do 1. ročníku studia vyžaduje předložení dokladu o zaplacení poplatku za studium stanoveného pro příslušný akademický rok. Stipendijní řád v článku 2 připouští , že studentovi MÚP může být přiznáno stipendium, a to ubytovací , sociální nebo doktorské. O úlevách spočívajících v prominutí poplatku za studium tak, jak se jejich zohlednění domáhá obžalovaná ,se písemné materiály nezmiňují, zejména pak, jak si správně povšiml nalézací soud, žádný zápis ze zasedání správní či dozorčí rady. Vnitřní předpisy MÚP se otázkou školného zabývaly, byly závazné a bylo na obžalované, aby je ve svém postavení respektovala. Jestliže obžalovaná tuto povinnost neplnila, pak soud I. stupně oprávněně v takovém jednání nespatřuje nic jiného, než vědomou činnost jdoucí k hospodářské tíži Metropolitní univerzity Praha. V rámci odvolání bylo namítáno, že do výčtu neuhrazených poplatků za studium byli zahrnuti i ti studenti, kteří do výuky vůbec nenastoupili. V případě, že by takoví studenti zaplatili školné, bylo by jim vráceno. Tato poslední námitka však nemá oporu ve Statutu univerzity, neboť podle článku 30 odst. 6, v případě, že student neukončí akademický rok, zůstává školné za tento akademický rok v plné výši příjmem univerzity. Obžalovaná v rámci podaného odvolání uvádí, že ke studiu nenastoupili ,a škoda tedy byla nulová, v případě Michala FXXXXX, Pavla FXXXXX, Jarmily JXXXXX, Lenky KXXXXX, Jiřího KXXXXX, Karla KXXXXX, Aleny LXXXXX, Dagmar PXXXXX, Dity PXXXXX a Petra SXXXXX. Žádá , aby za tyto studenty byla odečtena částka 487.000,-Kč, kterou nalézací soud chybně do výroku rozsudku pojal. Z provedených důkazů je však zřejmé, že Michal FXXXXX přednášky navštívil, Pavel FXXXXX stejně tak, Jarmila JXXXXX uvedla ve své výpovědi, že navštívila dvě přednášky, Lenka KXXXXX měla přerušit studium v 1. semestru, Jiří KXXXXX navštívil alespoň jednu přednášku, obdobně Pavel KXXXXX, Alena LXXXXXX podle své výpovědi absolvovala dvě zkoušky, Dagmar PXXXXXX ukončila studium po dvou přednáškách a Petr SXXXXX nastoupil do studia jako náhradník za svoji sestru, která odcestovala do Německa a studium ukončil na přelomu února až března 2008. Výpovědi jmenovaných svědků svědčí o tom, že nerezignovali na studium ještě před zápisem, nýbrž studium započali a po delší či kratší době z různých důvodů ukončili. Za této situace by však zaplacený poplatek za studium, podle výše zmíněného pravidla, náležel univerzitě. Proto odvolací soud neměl žádný důvod ze seznamu v bodu V. 2) tyto osoby vyjmout. Studenti Zbyněk HXXXXX, Karel HXXXXX, Petr HXXXXX a Zuzana NXXXXX mají být rodinnými příslušníky zaměstnanců nebo členů statutárních orgánů školy. Takoví studenti ,podle názoru odvolatelky ,s ohledem na stipendijní řád , školné neplatí. Odvolací soud se přesvědčil, že ani tuto výhradu obžalované Mgr. Benešové akceptovat nemůže, neboť stipendijní řád MÚP nic takového neobsahuje, stejně tak jako výhradu, že do výčtu osob, které neoprávněně neplatily školné je zahrnut také zaměstnanec školy. Z důvodů shora naznačených je odvolací soud přesvědčen, že až na výpočet celkové výše škody, je rozhodnutí soudu I. stupně tak, jak vyplývá z popisu skutku pod bodem V. 2) zcela správné. Městský soud v Praze se musel zabývat i motivací takového jednání obžalované Mgr. Benešové ,zejména je k povšimnutí , které osoby byly takto oproti ostatním zvýhodněny. Jde

nejméně o Ludvíka CXXXXX, zaměstnance Úřadu městské části Praha 1, Tomáše DXXXXX zabývajícího se správou majetku na Magistrátu hl. m. Prahy, Jana DXXXXX, jemuž kontakt na obžalovanou zprostředkovala Marie KXXXXX, asistentka primátora, Radku DXXXXX, manželku místostarosty Městského obvodu Plzeň-Slovany, Michala FXXXXX, zástupce starosty Městské části Praha 15, Karla FXXXXX, jehož předností byla tchýně Alena ČXXXXX zaměstnaná na ministerstvu školství, Pavla Frydriha, starostu Městské části Praha 15, Karla HXXXXX, jehož matka byla zaměstnaná na Magistrátu hl. m. Prahy, Alenu HXXXXX dceru zmíněné již Aleny ČXXXXX z ministerstva školství, Jitku HXXXXX, sekretářku na Magistrátu hl. m. Prahy, Petra HXXXXX, jehož matkou je Ing. XXXXXX, zaměstnaná na odboru školství magistrátu, Dagmar JXXXXX, zaměstnankyni magistrátu, Terezu JXXXXX, sekretářku zástupce ředitele jedné ze součástí magistrátu, Veroniku KXXXXX, vedoucí odboru školství Úřadu městské části Praha 9, Taťánu KXXXXX, tehdy velice blízkou náměstkou primátora Milanu Richterovi, Miroslava KXXXXX, jehož matkou je Marie KXXXXX, asistentka primátora, Alenu LXXXXX asistentku plzeňského hejtmana, Petra NXXXXX, syna ředitelky Finančního úřadu Praha 10, Barboru NXXXXX, dceru Pavla NXXXXX z odboru vysokých škol ministerstva školství, Michala NXXXXX, jehož otec byl místostarostou Městské části Praha 10, Barboru PXXXXX, sekretářku zástupce ředitele oddělení magistrátu, Ditu PXXXXX vedoucí kanceláře radního na magistrátu a její dceru Dagmar PXXXXX, Petru PXXXXX z Úřadu městské části Praha 7, Pavla RXXXXX z Úřadu městské části Praha 1, Barboru SXXXXX, vedoucí sekretariátu prvního náměstka primátora, Michala SXXXXX, jejího syna, Petra SXXXXX, jehož sestra XXXXXX byla vedoucí informační kanceláře magistrátu, jenž získal za ni bezplatné studijní místo, když se odstěhovala do SRN, Evu ŠXXXXX z odboru správy majetku magistrátu, Zuzanu TXXXXX z kanceláře primátora a Kateřinu UXXXXXX, pracovníci Magistrátu hl. m. Prahy. Způsob, jakým nejméně někteří projevovali svoji vděčnost, je ilustrován na čl. 1617-1619, 1698-1702.

Odvolací soud tak nepochybuje o vytváření „potřebných,, vazeb a propojeností, výhodných pro všechny zúčastněné. Není pochybnosti o tom, že takové jednání naplňuje skutkovou podstatu trestného činu porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255 odst. 1, 3 tr. zákona.

Vzhledem k tomu, že tímto rozsudkem Městský soud v Praze změnil výrok o vině, a také, s přihlédnutím k tomu, že trest uložený nalézacím soudem neodpovídá podle názoru odvolacího soudu parametrům předmětné trestné činnosti ani osobě obžalované Mgr. Benešové, byl tento výrok zrušen a odvolací soud znovu o druhu a výši trestu rozhodl. Předně bylo třeba vzít v úvahu skutečnost, že obžalovaná Mgr. Benešová se dopustila několika trestných činů páchaných po dlouhou dobu. Charakter trestné činnosti vykazuje značný stupeň společenské nebezpečnosti, zejména se zřetelem na způsob, jakým obžalovaná svoji pozici v MÚP realizovala. Opakované úplatky, vytváření sítě osob od nichž lze očekávat protiplnění zejména v oblasti veřejné správy a místní samosprávy. Vyplácením skrytých odměn členům dozorčí a správní rady MÚP si obžalovaná, jak správně konstatuje státní zástupce ve svém odvolání, zajišťovala jejich loajalitu, kterou tyto osoby projevovaly i po celou dobu trestního řízení. Toliko pro věk obžalované a její dosavadní bezúhonnost odvolací soud nevyslovil nepodmíněný trest odnětí svobody. Podle zákonné trestní sazby § 255 odst. 3 tr. zákona Městský soud v Praze za použití § 43 odst. 1 tr. zákona uložil obžalované Mgr. Anně Benešové trest odnětí svobody v trvání dvou let a výkon trestu za použití § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona podmíněně odložil na zkušební dobu čtyř let, v níž má obžalovaná možnost řádným občanským životem prokázat svoji nápravu, tak, že přímého výkonu trestu nebude zapotřebí. Odvolací soud musí dále konstatovat, že způsob vedení

právnícké osoby prezentovaný obžalovanou je zcela nepřipustný . Odvolací soud proto, aby obžalovanou vyloučil z možnosti takové jednání v budoucnu opakovat , uložil podle § 49 odst. 1 tr. zákona a § 50 odst. 1 tr. zákona trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech, funkce ředitelky, kvestorky či prokuristky právníckých osob na dobu pěti let. Vzhledem k tomu, že nelze považovat za prokázané, že částka 150.000,- Kč „použitá jako úplatek vůči Mgr. Moravcové a Pavlu Hurdovi , pocházela z majetku univerzity a protože nebylo prokázáno, že tato částka pocházela z jiných zdrojů, než z majetku obžalované Mgr. Anny Benešové, stejně tak jako soud I. stupně i odvolací soud podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona uložil její propadnutí, neboť jí bylo užito ke spáchání trestného činu. Na rozdíl od soudu I. stupně odvolací soud neuložil obžalované Mgr. Benešové trest peněžitý, neboť rozsah trestné činnosti, jíž se obžalovaná dopustila ke svému vlastnímu prospěchu pod body III., IV. výrokové části napadeného rozsudku, nebyl zásadní a také celková způsobená škoda ve výši cca 60.000,-Kč není tak vysoká, aby bylo nezbytné trest peněžitý ukládat ,přičemž odvolací soud nepominul ani budoucí omezení výdělků obžalované v důsledku trestu zákazu činnosti . Kombinace trestů odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu , zákazu činnosti a propadnutí věci je vyjádřením názoru odvolacího soudu na potřebu ochrany společnosti , nezbytnost zabránit obžalované v dalším páchaní takového protiprávního jednání a výchovný aspekt trestu .

Z podnětu odvolání státního zástupce se odvolací soud dále zabýval zprošťujícím výrokem ohledně skutku popsaného pod bodem I./2 obžaloby v němž je spatřován dílčí útok pokračujících trestných činů podplácení podle § 161 odst. 1 tr. zákona a zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 tr. zákona, jehož se obžalovaná měla dopustit tím, že dne 14. února 2008 vyzvedla v sídle MÚP u hospodářky Aleny ČXXXXX z prostředků MÚP 20.000,-Kč, tuto částku vložila do dvou obálek, do každé po 10.000,-Kč a následně pak každou obálku vložila do propagačních materiálů MÚP, které potom předala v budově Střední odborné školy stavební a zahradnické v Praze 9, řediteli této školy Ing. ŠXXXXX a jeho zástupci Mgr. Dušanu JXXXXX za tím účelem, aby tito funkcionáři školy vyhověli požadavkům MÚP při uzavírání dodatků ke smlouvám o nájmu prostor v objektu SOŠ, včetně svolení k rekonstrukčním pracím a umožnili tak, aby nebylo třeba vyžadovat souhlas vlastníka objektu, Magistrátu hl. m. Prahy. Nalézací soud dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že se tento skutek stal. V odůvodnění napadeného rozsudku obvodní soud uzavírá, že vina obžalované v tomto bodě nebyla bez důvodných pochybností prokázána. Nalézací soud nepochybuje o tom, že obžalovaná se se jmenovanými zástupci SOŠ dne 14. února 2008 sešla se záměrem získat pro univerzitu možnost užívat v prostorách učiliště místnost označovanou jako kinosál. Takové zjištění bylo možné dovodit z odposlechu telefonního hovoru obžalované se Šárkou HXXXXX, které se o tomto setkání v hovoru zmínila. Ostatně setkání se zástupci školy nepopřela ani obžalovaná, ani svědkové JXXXXX a ŠXXXXX. Z jiného telefonního hovoru obžalované z té doby zjistil nalézací soud, že ohledně uvolnění tohoto prostoru pro potřeby MÚP nebyla situace díky postoji zástupců učiliště zcela bezproblémová. Různost názorů však byla po setkání obžalované s představiteli SOŠ překonána. Obvodní soud uzavírá, že je možné představit si verzi popisovanou v obžalobě. Tato verze však postrádá přesvědčivosti za situace , kdy svědkové JXXXXX a ŠXXXXX uvedené jednání popřeli. Stejně tak je popřela obžalovaná . Ze znaleckého posudku z oboru ekonomiky, odvětví účetní evidence nebylo zjištěno, že by nějaké finanční prostředky nebyly řádně proúčtovány účetními doklady. Soud I. stupně připouští, že svědkové nemuseli vypovídat pravdu, zejména proto, že by odhalili, že úplatky přijali, čímž by riskovali svůj trestní postih a že proúčtování předmětné částky mohlo být provedeno za použití vhodných „dodatečně dodaných účetních dokladů o nákupu nějakých věcí či služeb, které však nemusely být školou nakoupeny. Dospívá však k názoru , že nebylo s potřebnou mírou jistoty

prokázáno , že tento skutek se stal. Odvolací soud se ztotožňuje s vývody nalézacího soudu, které byly učiněny na základě hodnocení provedených důkazů tak, jak ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř.. Jestliže obvodní soud na základě takového hodnocení, což jemu výslovně přísluší , nedošel v této části k závěru o vině obžalované Mgr. Benešové, pak odvolací soud nemá nic , co by mu vytknul. Proto v uvedené části nebylo odvolání státního zástupce úspěšné.

Vzhledem k tomu, že všechna odvolání byla částečně důvodná a to jak odvolání obžalované Mgr. Benešové, tak JUDr. Marka BXXXXX a stejně tak státního zástupce podané v neprospěch obžalované Mgr. Benešové, nebylo žádné z nich tímto rozsudkem podle § 256 tr.ř. zamítnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku n e n í další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.ř.). O dovolání rozhoduje nejvyšší soud (§ 265c tr. ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněné, dále obviněné pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se jí bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněná tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr. ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Praze dne 16. listopadu 2011

JUDr. Tomáš Stuchlík , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Vytlačilová